

«Ένα έλατο... με φτερά!»

της Μαρίας Κίτρα

Εμπνευσμένο από το παραμύθι της κ. Αγγελικής Δαρλάση

“το δέντρο που είχε φτερά”

Περίληψη

Ένα ελατάκι, από το πουθενά, έχει φυτρώσει καταμεσής σ' έναν κάμπο, όπου γύρω-γύρω δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Όποιος περνάει από εκεί το θαυμάζει, αλλά και απορεί πώς βρέθηκε εκεί μόνο του μέσα στη μέση του πουθενά. Κι από την άλλη, το ελατάκι, αν και έχει συνηθίσει να ζει μονάχο του, παρόλα αυτά στεναχωριέται, γιατί όποιος περνάει δεν κάθεται για πολύ και πάντα φεύγει.

Πλησιάζουν Χριστούγεννα, και το ελατάκι θέλει κι αυτό να στολιστεί φέτος, όπως όλα τα άλλα που βρίσκονται στα σπίτια των ανθρώπων. Όμως, μόνο του, που είναι ριζωμένο στη γη, δεν μπορεί να το κάνει. Όσοπου εμφανίζεται ένα πουλάκι, που όχι μόνο θα του αλλάξει τη ζωή, αλλά θα μείνουν για πάντα μαζί, αχώριστοι και πολύ-πολύ αγαπημένοι φίλοι

«ένα έλατο με... φτερά!»- Μαρία Κίτρα

Διανομή Ρόλων

12 νήπια - 12 προνήπια

& μικρούλια για χορογραφίες

[Με τη σειρά εμφάνισης]

Προνήπια [7 αγόρια - 5 κορίτσια]

Αγόρια	κορίτσια
---------------	-----------------

Αφηγητής 1	πουλάκι 1
------------	-----------

Αφηγητής 2	πουλάκι 2
------------	-----------

Αφηγητής 3	αστέρι 1
------------	----------

Αφηγητής 4	αστέρι 2
------------	----------

Αφηγητής 5	αστέρι 3
------------	----------

Αφηγητής 6	
------------	--

Αφηγητής 7	
------------	--

Νήπια [6 αγόρια - 6 κορίτσια]

Αγόρια	κορίτσια
---------------	-----------------

Δέντρο 1	πουλάκι 1
----------	-----------

Αγέρας	αφηγήτρια 8
--------	-------------

Δέντρο 2	αφηγήτρια 9
----------	-------------

Δέντρο 3	αφηγήτρια 10
----------	--------------

Άγιος Βασίλης	πουλάκι 2
---------------	-----------

Αφηγητής 11	αφηγήτρια 12
-------------	--------------

«ένα έλατο με... φτερά!- Μαρία Κίτρα

Σκηνή Πρώτη

Μπαίνουν **5 αφηγητές [προνήπια]**. Το **έλατο [νήπιο]** είναι ήδη στη μέση της σκηνής και πίσω, πριν ξεκινήσει η αφήγηση

αφηγητής 1

Μια φορά κι έναν καιρό

εδώ και πόσα χρόνια

ζούσε ένα έλατο μικρό

με ήλιους και με χιόνια.

Καταμεσής βρισκότανε

στον κάμπο το μεγάλο

μονάχο του καθότανε

δίχως κανέναν άλλο

αφηγητής 2

Είχε βαθιά τις ρίζες του

και χίλια φυλλαράκια

μ' έναν κορμό πολύ γερό

και πλούσια κλαδάκια.

«ένα έλατο με... φτερά!- Μαρία Κίτρα

Ήτανε όμορφο πολύ
κι όλοι τους το θαυμάζαν
όποιοι περνούσαν από κει
με δέος το κοιτάζαν

Αφηγητής 3

Η μοναξιά του το 'κανε
απ' τ' άλλα να διαφέρει
όμως αυτό μεγάλωσε
και δεν το ενδιαφέρει.
Κι έτσι περνούσε ο καιρός
και ο καιρός περνούσε
κι ήρθε χειμώνας φοβερός
μες στ' άσπρα τριγυρνούσε

*Μπαίνουν παιδάκια ντυμένα **νιφαδίτσες [προ-προνήπια]** και
απλώνονται στο χώρο με μια χορογραφία. Το δέντρο κάνει ότι κρυώνει.
Μόλις τελειώσουν οι νιφαδίτσες, φεύγουν χωρίς να του δώσουν σημασία,
κι εκείνο τις χαιρετάει χωρίς καν να το δουν*

Αφηγητής 4

Μπήκε Δεκέμβρης γιορτινός

φωτίστηκε όλη η χώρα

μα για το ελατάκι το γλυκό,

δεν κύλαγε η ώρα.

Περνούσαν άνθρωποι πολλοί,

με τσάντες και με δώρα

κανείς τους δεν σταμάταγε,

προχώραγαν με φόρα.

*Μπαίνουν **παιδάκια με τσάντες και δώρα** στα χέρια τους. Κάνουν μια χορογραφία και φεύγουν*

Αφηγητής 5

Μα να κι οι σκανταλιάρηδες,

τα καλικαντζαράκια

το έλατο γαργάλαγαν

σ' όλα του τα κλαδάκια.

«ένα έλατο με... φτερά!- Μαρία Κίτρα

Όμως κι εκείνα έφευγαν,

δεν κάθονταν μαζί του

το έλατο λυπότανε,

χανόταν στη σιωπή του

Μπαίνουν **καλικαντζαράκια** και κάνουν χορογραφία, γαργαλώντας και
το δέντρο κι ύστερα φεύγουν. Το ελατάκι τεντώνει τα κλαδιά του,
χασμουριέται και πέφτει για ύπνο

Σκηνή Δεύτερη

Μουσική. Ακούγονται ηχητικά από κελαηδίσματα πουλιών. Μπαίνουν από όλες τις πλευρές της σκηνής **2 κορίτσια - πουλάκια [προνήπια]**, χαρούμενα και ζωηρά. Το ελατάκι ενθουσιάζεται και αρχίζει να σουλουπώνεται και τα φτιάχνει τα κλαδιά και τα φύλλα του. Τα πουλάκια όμως είναι φουριόζικα και μιλάνε μεταξύ τους.

Πουλάκι 1

Ααααχ, επιτέλους διάλειμμα

να κάτσουμε μια στάλα

πονέσαν τα φτεράκια μου

μ' εκείνη την ψιχάλα

Κι όταν αρχίσαν κεραυνοί

και αστραπές μεγάλες

κρύφτηκα στις μανούλας μου

τις τρυφερές αγκάλες

Πουλάκι 2

Κι ο κυρ Αγέρας λύσσαξε

φυσούσε με μανία

φοβήθηκα, ομολογώ,

μ' έπιασε αγωνία.

Έτσι είναι όμως, φίλη μου,

γι' αυτό κι αναχωρούμε

για μέρη που είναι πιο ζεστά

και κυριλέ να ζούμε!

Το πουλάκι φτιάχνει λίγο τα φτερά του. Ακούγεται ηχητικό δυνατού αέρα.

Εκείνα τρομάζουν, πανικοβάλλονται κι αρχίζουν να τρέχουν και να πετούν, μέχρι που φεύγουν από τη σκηνή. Το δέντρο πάλι στενοχωριέται

*που μένει μόνο του. Ο **Αγέρας [νήπιος]** μπαίνει στη σκηνή και δείχνει κουρασμένος και λαχανιασμένος. Στέκεται για μια στιγμή να πάρει βαθιές*

εισπνοές, κοιτάζει το κοινό και λέει

«ένα έλατο με... φτερά!- Μαρία Κίτρα

Αγέρας

Πρέπει να κόψω το καυσαέριο.

Το δέντρο τον βλέπει και αναθαρρεί

Δέντρο [1]

Καλώς τον κυρ-Αγέρα μας!

Τι κάνεις; Πώς περνάς;

Κάτσε μια στάλα δίπλα μου,

όλο με προσπερνάς.

Μονάχος μου ολημερίς

δεν είναι τόσο ωραία

μείνε λιγάκι να σε δω,

να κάνουμε παρέα

Αγέρας

Σώπα, καλό μου έλατο,

και μη στεναχωριέσαι

δεν είναι κακή η μοναξιά ούτε και να βαριέσαι

«ένα έλατο με... φτερά!- Μαρία Κίτρα

Όλο και κάποιος από δω
περνά και σου μιλάει
κι αν κάποιος λίγο βιάζεται,
σίγουρα σε χαιρετάει

Δέντρο

Το ξέρω, δεν έχεις άδικο,
μα ψάχνω και την αγάπη
να δίνω, να μοιράζομαι,
να κάνω πάντα κάτι.
Θέλω να μένει δίπλα μου,
καθώς περνούν τα χρόνια
και στα καλά και στα κακά,
με ήλιους και με χιόνια.

Αγέρας

Περίμενε, μη βιάζεσαι,
και θα 'ρθει αυτή η ώρα
που θα 'χεις κάποιον ν' αγαπάς,
να κάνεις χίλια δώρα.

«ένα έλατο με... φτερά!- Μαρία Κίτρα

Πρέπει να φύγω όμως πια,

πέρασε και η ώρα

νυχτώνει κι εγώ βιάζομαι

πριν πιάσει καμιά μπόρα

Ο Αγέρας χαιρετάει και φεύγει. Φώτα χαμηλώνουν σε μπλε αποχρώσεις.

Το δέντρο κοιμάται.

Συνεχίζεται...

Το θεατρικό έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων